

εὐδοκίμως ὁ μαθητὴς του Τιμόθεος ὁ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Ἐλασσῶνος¹, τοῦτον δὲ ὁ αὐτόθεν καταγόμενος Ἴωνᾶς ὁ Σπαρμιώτης διδάσκων ἀπὸ τοῦ 1780—1790², ἐφεξῆς δὲ ἡ Σχολὴ διατηρεῖται καλῶς βαινουσα μέχρι τῆς σήμερον.

Ἐν Ῥαψάνῃ, ὡσαύτως ποτὲ ἀκμαία διὰ τὴν βιομηχανίαν καὶ τὸ ἐμπόριον, συνετηρεῖτο Ἑλλ. Σχολὴ περὶ τὰ μέσα τῆς ΙΗ' Ἐκατ., ἐξ ἧς ἠρύσθη τὰ πρῶτα νάματα ὁ ἐκ Ῥαψάνης Βασίλειος, εἷς τῶν ἀρίστων μαθητῶν τοῦ Εὐγενίου ἐν τῇ Ἀθωνιάδι Ἀκαδημίᾳ (1753—1758)³. Περὶ τὰ τέλη τῆς αὐτῆς Ἐκατ. (1790—) ἐδίδασκεν αὐτόθι Ἴωνᾶς ὁ Σπαρμιώτης⁴, μεθ' οὗ ὁ ἐκ Κοζάνης Στέφανος Σταμκίδης⁵, τῷ δὲ 1803 ἐδίδασκεν ἐν αὐτῇ Ἀργύριος ὁ Παπαῖς Ρίζου Σικτισεὺς⁶, ἐφεξῆς δὲ ἡ Σχολὴ διατηρεῖται ἄχρι τοῦ νῦν. Αὐτόθεν κατήγοντο Δημήτριος Γοθδελαῶς, φιλόσοφος, Διευθυντὴς τῆς ἐν Ἰασιῶ Αὐθεντικῆς Σχολῆς τῷ 1820⁷, ὁ ἀδελφὸς αὐτοῦ Μιχαὴλ Παναγιώτου, ἰατροφιλόσοφος⁸, καὶ ἕτεροι.

Καὶ ἐν τῇ *Θεσσαλομαγνησίᾳ* πρωτίμως αἱ Μοῦσαι εὔρον λάτρεις καὶ θεράποντας. Ἐν Ζαγοράῃ τῷ 1743 φαίνεται ὑπάρχουσα Σχολὴ Ἑλληνικὴ⁹, ἐν ἧ ἡ πρῶτος, ὡς λέγεται, ἐδίδαξεν ὁ Ἱερομόναχος Ζαχαρίας, εἶτα Κωνσταντῖνος ὁ ἐπικληθεὶς λογιώτατος¹⁰, περὶ δὲ τὰ μέσα τῆς ΙΗ' Ἐκατ. ἐσχολάρχει ὁ αὐτόθεν καταγόμενος Ῥαφαὴλ μοναχὸς¹¹, παρ' ᾧ ἐμαθητεύσε καὶ ὁ ἀπὸ Προϊλάβου τῷ 1757 Οἰκου-

(1) Π. Ῥρ.

(2) Σοφ. Κ. Οἰκ. ἔγγραφ. σημ.

(3) Π. Ῥρ.

(4) Σοφ. Κ. Οἰκ. ἔγγρ. σημ.

(5) Π. Ῥρ.

(6) Ἀστρονομ. Λαλάνδου Τόμ. Β' σελ. VIII τῆς ἑλλ. μεταφράσεως.

(7) Βρετοῦ Β', 257. (8) Π. Ῥρ.

(9) Ἀναστάσιος ὁ Γόρδιος ἔγραψε τῷ Δημητριάδου Ἰωαννικίῳ (ἐν ἐπισ. ἐν τῷ ὑπ' ἀριθ. 36 χειρ. τῆς βιβλιοθ.) τῆς κατὰ Χάλκην Θεολογικῆς Σχολῆς) « Περὶ δὲ οὗ φησι κατὰ Ζαγορὰν σχολείου, χαίρω ἀκούων, ὅτι καὶ Σχολείων μετὰ τῶν ἄλλων καλῶν ἢ κατ' Αὐτὴν εὐμοιρεῖ Ἐπαρχία. ἀλλ' εἰ καθηγητοῦ ὑστέρηται, οὐκ ἐμὲ ὧ; τοιοῦτον ἀναμενέτω. »

(10) Νικ. Μάγνητος Περιήγ. ἢ Τοπογρ. Θεσσαλίας; σελ. 64. 86.

(11) Π. Ῥρ.

